

Adresa de corespondenta: strada Gabroveni, nr.4, etaj 2, camera 4, sector 3, Bucuresti

Catre,  
Presedintia Romaniei  
Senatul Romaniei  
Camera Deputatilor  
Guvernul Romaniei

Tuturor institutiilor statului roman, abilitate in cauza

In atentie:

Partidului Social Democrat

Partidului National Liberal

Partidului Conservator

Partidului Democrat Liberal

Uniunii Democratice a Maghiarilor din Romania

Uniunii Nationale pentru Progresul Romaniei

Reprezentantilor minoritatilor in Parlament

Societatii civile in ansamblul ei

Domnilor

Parlamentul României  
Camera Deputatilor

P.P. Nr. 817 din 20.08.2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI  
CAMERA DEPUTAȚILOR  
REGISTRATURA GENERALĂ  
Intrare Nr. 111403/V3  
20.08.2012 Luna 08 Zina 29

SG

Shiragonec  
D. S. T  
H. iuf. B. P.  
Feuritte

20 august 2012 București

Avem onoarea să vă adresam un punct de vedere, menționat în cele ce urmează, cu rugămintea de a-l avea în vedere proxima intalnire parlamentara cu prilejul citirii Deciziei Curtii Constitutionale asupra validării referendumului care a avut loc în 29 iulie 2012, privind demiterea Președintelui României.

Astfel, din analiza legislației pertinente în cauza, au rezultat următoarele:

1. Decizia Curții Constituționale asupra valabilității referendumului, nu poate fi luată decât cu majoritate de două treimi.

Textul art. 47 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nu comportă nici un fel de interpretare : *“plenul Curții decide cu o majoritate de două treimi asupra valabilității referendumului”*. Dacă textul ar fi vorbit de validarea cu două treimi a referendumului s-ar fi putut, probabil, discuta de o invalidare cu majoritate simplă, dar în acest capitol, textul este fără echivoc.

Dacă nu se întrunește majoritatea de două treimi asupra valabilității referendumului, urmează a se pronunța Parlamentul României.

2. În conformitate cu art. 5 din Legea nr. 3/ 2000, Referendumul este valabil dacă la acesta participă jumătate plus unul din numărul persoanelor înscrise în listele electorale permanente. Legea 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului nu definește noțiunea de liste electorale permanente. Această noțiune este definită în art. 26 alin. 2) din Legea 35/2008 privind alegerile pentru Camera Deputaților și a Senatului: *listele electorale permanente...cuprind pe toți cetățenii cu drept de vot care domiciliază în localitatea pentru care au fost întocmite*.

Așadar, numai cetățenii cu drept de vot care au domiciliul în localitățile de pe teritoriul României formează listele electorale permanente. Cetățenii români cu domiciliul sau reședința în străinătate nu pot figura decât pe listele electorale suplimentare care nu intra în calculul necesar validării referendumului.

O definiție identică a listelor electorale permanente este dată de Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României.

Aceeași concepție privind listele electorale permanente, *listele electorale suplimentare* și dreptul de vot al persoanelor cu domiciliul sau reședința în străinătate o regăsim în *Directiva nr. 80/1996 a Consiliului European*, precum și în legislația majorității statelor membre ale Uniunii Europene. De asemenea, în același sens este și practica *Autorității Electorale Permanente*, așa cum rezultă din procesele verbale expuse pe site-ul acestei instituții, care este în acord cu documentele menționate: nici un cetățean român cu domiciliul sau reședința în străinătate nu figurează în statistica listelor electorale permanente.

3. Ne exprimăm aprecierea deosebită privind înțelepciunea Plenului Parlamentului care va înțelege că noțiunea de liste electorale permanente cuprinde pe toți cetățenii români cu domiciliul în țară, având drept de vot la data de 29 iulie 2012.

Conform standardelor internaționale stabilite de Comisia de la Veneția și Codul de bună conduită în materie electorală, listele electorale permanente privesc persoanele care domiciliază în țară, iar listele suplimentare sunt cele referitoare la "persoanele care și-au schimbat domiciliul sau care au împlinit vârsta legală privind exercitarea dreptului de vot, de la publicarea definitivă a listelor" (Art. 1.2.VI.)

Astfel orice interpretare a listelor electorale permanente altele decât cele date de Legea 35/2008 în art. 26 sau de Legea 370/2004 art. 7 ar însemna un act de legiferare pozitivă inadmisibilă în cadrul unei proceduri de control de legalitate.

În conformitate cu reglementările juridice internaționale privind dreptul democratic al cetățenilor de a decide prin vot, reglementări care precizează expres că o eroare a administrației publice nu poate anula valoarea votului și, având în vedere spiritul, nu doar litera legii, apreciem că preponderența deciziei trebuie să fie dată de legitimitatea indubitabilă a opțiunii majoritare, la referendumul din 29 iulie 2012.

În acest sens, învederăm, că referendumul cât și alegerea Parlamentului României reprezintă exprimarea voinței suverane a poporului român, prevăzute fiind amândouă, în Art. 2 alin. 1, din Constituția României. Parlamentul României, aflat în funcție, a fost ales de un număr de 7 238 871 de alegători, număr mai mic decât cel al votanților care și-au exprimat opțiunea, în mod democratic, la referendumul din 29 iulie 2012.

Raportat la obiectul cauzei aflat în dezbatere și soluționare, văzând decizia Curții din data de 02.08.2012, precum și punctele de vedere exprimate privind valabilitatea datelor utilizate la calculul cvorumului, considerăm că în cazul în care datele furnizate de către Guvern prin actualizarea situației din listele electorale permanente până la data de 10.07.2012, cu privire la cetățenii români care trebuie legal incluși pe aceste liste, se vor aplica, chiar dacă operațiunea de actualizare a acestora a fost realizată ulterior, în vederea verificării legalității referendumului. Curtea Constituțională n-ar fi trebuit să sancționeze electoratul pentru culpa administrației în procesul de organizare al referendumului pentru că aceasta ar contraveni drepturilor și libertăților omului, statuate în tratate și convenții internaționale, la care România este parte. În acest context se impune aplicarea Art. 20 din Constituția României, înlăturându-se acele norme din legislația internă care afectează legalitatea și eficacitatea dreptului de vot. Faptul că au fost identificate persoane care la data de 10.07.2012, nu puteau fi prezente pe listele electorale permanente, pentru diferite motive: deces, pierderea cetățeniei, etc., demonstrează că listele electorale permanente nu au fost actualizate de autoritățile administrației publice.

Astfel demersul legitim al Curții de a cere datele reale actualizate, la data de referință prevăzută de calendarul stabilit de Legea 3/2000, trebuie să aibă finalitatea analizei votului exprimat și publicat de Biroul Electoral Central în Procesul Verbal Centralizator în raport de numărul real al cetățenilor care trebuiau să se afle pe listele electorale la data scrutinului din 29 iulie 2012.

**Premisele concluziei de demitere:**

- În conformitate cu Constituția, Art. 95, Parlamentul, după consultarea CCR, suspendă din funcție președintele României.
- În mod simetric, arhirecunoscut, Parlamentul este instituția în drept care să-l și repună în funcție, dacă există temeiuri de fapt și de drept pentru repunere.
- CCR nu-l poate repune în funcție, deoarece nu CCR l-a suspendat și nici nu există altă prevedere legală care să stipuleze, în mod expres, că CCR îl repune în funcție pe președintele suspendat, dacă există temeiuri pentru repunere.

Rolul CCR în procesul de suspendare și demitere este precizat clar în lege.

a. CCR dă un aviz consultativ asupra intenției de suspendare ce i-a fost adusă la cunoștință de către Parlament;

b. Plenul Curtii Constitutionale decide cu o majoritate de doua treimi asupra valabilitatii referendumului;

c. Decizia CCR asupra valabilității referendumului nu este o decizie de repunere în funcție, deoarece nu CCR a decis suspendarea;

d. Hotararea Curtii Constitutionale stabileste NUMAI daca a fost respectata procedura pentru organizarea si desfasurarea referendumului si confirma rezultatele acestuia.

e. Ca orice Hotărâre a CCR, decizia asupra valabilității referendumului se publică în M.O.;

f. Inaintea publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, hotararea Curtii Constitutionale se prezinta Camerei Deputatilor si Senatului, întrunite in sesiunea comună.

- Ca for care a decis SUSPENDAREA, Parlamentul este singurul în măsură să se pronunțe asupra DEMITERII. (Parlamentul nu este poștaş, să primească Hotărârea CCR și s-o trimită la M.O., mai ales, că nu există o prevedere explicită în acest sens.)

- Parlamentul, în temeiul tuturor probelor existente la dosarul Referendumului, are atribuția legală în această privință, atribuție conferită de Legea Referendumului, Art. 10, care are următorul cuprins:

*„ART. 10. Prin derogare de la art. 5 alin. (2), demiterea Președintelui României este aprobată dacă a întrunit majoritatea voturilor valabil exprimate ale cetățenilor care au participat la referendum.”*

Această atribuție, stabilită expres în Lege, nu poate fi a altei instituții; ea poate fi numai a Parlamentului. Iată și de ce:

Conform Art 47 din Legea Curții Constituționale („Art. 47. - (1) Plenul Curtii Constitutionale decide cu o majoritate de doua treimi asupra valabilitatii referendumului”).

Coroborat cu Art. 5, alin (2) din Legea Referendumului („ART. 5 (2) Referendumul este valabil dacă la acesta participă cel puțin jumătate plus unul din numărul persoanelor înscrise în listele electorale permanente.”)

Curtea are atribuții NUMAI în privința VALABILITĂȚII Referendumului, dar, nu are atribuții să se pronunțe asupra demiterii.

Aplicarea Art. 10 din Legea Referendumului cade, fără dubii, în sarcina Parlamentului, deoarece, Art. 10 nu se referă la aceleași fapte și la același moment, ca Art. 5.

Aplicarea Art.5 și aplicarea Art. 10 nu pot fi făcute de aceeași instituție și din cauză că prevederile celor două articole sunt aproape contradictorii.

Citirea corectă, logic, a celor două articole ne duce, fără nicio îndoială, la următoarea CONCLUZIE:

1.CCR decide NUMAI dacă Referendumul a îndeplinit condițiile de valabilitate, în baza tuturor prevederilor legale care-i cad în competență.

2.Parlamentul analizează, în plenul celor două camere, decizia CCR privitoare la valabilitate.

3.Parlamentul are, conform Art. 10 din Legea Referendumului, atribuția și posibilitatea de a APROBA DEMITEREA PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI, prin referire numai la CONDIȚIA întrunirii majorității voturilor valabil exprimate ale cetățenilor care au participat la referendum.

Această prevedere din Lege are corespondență logică în Turul al doilea al alegerilor pentru președinte, situație în care nu mai este necesară NICIO condiționare a prezenței la vot. Pe deasupra, Parlamentul are la dispoziție și Temeiul că numărul votanților pentru demitere a fost de 7,4 milioane, ceea ce corespunde la un cvorum ce 14,8 milioane de votanți.

Din citatele de mai sus , din tratatul de " Drept constitutional " rezulta urmatoarele :

1. Suspendarea presedintelui nu este o sanctiune, ci, o procedura premergatoare si obligatorie pentru eventuala sanctionare, ca forma a raspunderii politice pentru incalcarea Constitutiei, prin demitere.

2. Cine poate sa aprobe demiterea presedintelui ?

Poporul care l-a ales, prin procedura referendumului .

3. Cind procedura referendumului devine ineficace, adica nu poate produce efecte juridice?

Cind nu este organizat in termenul prevazut de constitutie.

4. Curtea Constitutionala este singura autoritate a statului care poate constata validarea sau invalidarea referendumului.

5. Presedintele nefiind sanctionat politic prin demitere, nu se poate pune problema repunerii in functie (aceasta nu a incetat nici un moment), ci, numai au fost suspendate efectele juridice ale acestei functii.

In legea 3/2000 la art. 5 se prevedea initial cvorumul de 50% din cetatenii cu drept de vot incrisi in listele electorale. In martie 2007 s-a introdus derogarea privind numarul alegatorilor prezenti la vot prin OUG special pentru demiterea din 2007. Atunci CCR a concluzionat ca derogarea este constitutională.

Prin Decizia nr.731/10.07.2012 CCR a revenit asupra practicii sale si a declarat ca legea referendumului este constitutională daca este indeplinit cvorumul, revenind la forma initiala a legii referendumului, cu toata ca in aceeași decizie aceeași judecatori spun pe ultima pagina, aliniat 2: *"Demiterea Presedintelui Romaniei prin referendum reprezinta o sanctiune pentru savarsirea unor fapte grave, motiv pentru care Curtea retine ca este justificat ca aceasta sa fie aprobata de cetateni cu majoritatea voturilor valabil exprimate.*

Având în vedere cele de mai sus, considerăm că avem legitimitatea să vă rugăm să hotărâți, în conformitate cu înaltele responsabilități încredințate potrivit legii, în vederea apărării Constituției, a statului de drept, a democrației pluraliste și a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, inclusiv a dreptului la alegeri libere.

Daniel Pavel

Radoi Dan

Vasu Traian

Morosanu Vasile

Palade Alexandru

Hideg Gabriel

Ilcu Costel

Pana Paul Stelian

Sarba Dorel

Miron Valentin

Nicolae Dide

Daniel Eremia

Vasilescu Nastase

Vinersariu Virgil

Tanasoiu Gheorghe

Slavu Vasile

Ivan Iulian

Burlacu Valeriu

Milan Stefan

Bocicor Constantin

Dumitru Burcea

Vasile Pestreanu

Radu Constantin

Comanita Adrian

Stanciu Ghita

Cirlan Mircea

Tur Nicolae

Zidaru Nicolae

Antohe Dumitru

Simionov Valter

Ion Istvan

David Vasile

Iulia Starcz

Vasile Marian

Hent Catalina

Gavrila Nicolae

Nicolaescu Ion

Roatru Stefan

Pantiru Rodica

Cineparu Daniel

pr. conformitate

Daniel Pavel